

Arrest

nr. 347 877 van 4 juni 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. BEMBA MONINGA
Livornostraat 66/2
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 28 januari 2025 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat Mr. M. BEMBA MONINGA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 november 2024 heeft verzoekster een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) .

1.2. Deze aanvraag werd op 28 januari 2025 onontvankelijk verklaard om volgende reden: *“De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.”*

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Op 28 januari 2025 beslist verweerder tevens tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit vormt de tweede bestreden beslissing.

1.4. Op 10 maart 2025 heeft verzoekster opnieuw een aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd op 29 augustus 2025 onontvankelijk verklaard omdat de aangehaalde omstandigheden geen buitengewone omstandigheden zijn.

1.5. Op 28 januari 2025 beslist verweerder tevens tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Het beroep dat werd ingediend tegen de in de punten 1.4 en 1.5. bedoelde beslissingen, werd verworpen bij arrest van 4 juni 2026 met nr. 347 876.

2. Over de ontvankelijkheid

In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De zaken 334 871 en 350 412 (volgnr. 33) worden samen opgeroepen en behandeld.

Verzoekster erkent dat het belang bij haar beroep is teloorgegaan in de mate dat het is gericht tegen de beslissing waarbij haar aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 onontvankelijk wordt verklaard. Immers betreft een beslissing waarbij de 9bis-aanvraag onontvankelijk werd verklaard omdat niet werd voldaan aan de documentaire ontvankelijkheid terwijl in de zaak met volgnr. 33 een latere 9bis-aanvraag onontvankelijk werd verklaard bij gebrek aan buitengewone omstandigheden. Verzoekster heeft dus niet alleen een latere 9bis-aanvraag ingediend waarbij het beroep tegen de negatieve beslissing ook nog hangende is, ze is ook een stadium verder geraakt. Voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten: in de hypothese dat de Raad het bevel om het grondgebied te verlaten dat wordt aangevochten in de samenhangende zaak met volgnr. 33 niet zou vernietigen, is zij het er mee eens dat in dat geval ook het belang bij haar beroep zou teloorgaan in de mate dat het is gericht tegen het – oudere – bevel om het grondgebied te verlaten.

Aangezien bij arrest van 4 juni 2026 met nr. 347 876 het beroep tegen de in punt 1.4 en 1.5. bedoelde beslissingen werd verworpen, is het thans voorliggende beroep onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juni tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA